

ԱՆՏԻ ԷԶԵՐ Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ ՀՈՎՍԵՓՅԱՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՆԱՄԱԿԱԳՐԱԿԱՆ ԺԱՌԱՆԳՈՒԹՅՈՒՆԻՑ

Երջանկահիշատակ Տ. Գարեգին Կաթողիկոս Հովսեփյանը (1867—1952) հայ մշակութի մեծագույն երախտավորներից մեկն է, որը յօդել է գիտական-հայագիտական արժեքավոր ժառանգություն։

Գարեգին Կարապետի Հովսեփյանը ծընվել է 1867 թ. Դեկտեմբերին Ջիվանշիր գավառի Մաղաղուց (Չարդալու) գյուղում։ Նախնական կրթությունն ստացել է ծննդավայրում, և ապա Շոշիի թեմական դպրոցում, այնուհետև սովորել է ս. Էջմիածնի Գևորգյան ճեմարանում և դարձել է Էջմիածնի միաբան։ Բարձրագույն մասնագիտական կրթությունը ավարտել է Գերմանիայում, սովորելով մի շարք անվանի գիտնականների մոտ, ուսումնասիրելով աստվածաբանություն և փիլիսոփայության պատմություն։ 1897 թ. ավարտել է Լայպցիգի համալսարանը ստանալով փիլիսոփայության դոկտորի աստիճան։

Գարեգին սարկավագ Հովսեփյանը Խրիմյան Հայրիկի օրոր ձեռնադրվել է արեղա և նշանակվել դասախոս Գևորգյան ճեմարանում, ավանդելով մի շարք առարկաների թվում նաև հայոց մատենագրություն։ Այդ թվերին մի խումբ ուսանողների մետ շրջագայել է հայրենի երկիրը և ուսումնասիրել հնությունները, վաճերը, հավաքել ժողովրդական բանակուսական հյութեր, որոնք և դառնում են ապագայում իր ուսումնասիրության հիմնական առարկաները։

Գարեգին վարդապետ Հովսեփյանը նետագրություն վարել է մի շարք հոգևոր և վար-

չական պատասխանատու պաշտոններ։ Եղել է Թիֆլիսի հայոց թեմի առաջնորդական տեղապահը, սերտ կապերի մեջ է եղել Թիֆլիսի հայ գրողների՝ Հ. Թումանյանի, Մուրացանի, Դ. Աղայանի և այլոց թետ։ 1901—1904 թթ. վարել է Երևանի թեմական դպրոցի տեսչությունը։ 1905 թ. Գևորգյան ճեմարանի վերատեսչի պաշտոնը, իսկ 1906—1907 թթ. եղել է «Արարատ» ամսագրի խմբագրապետ։ Որոշ շրջանում մասնակցել է պրոֆ. Մատի Կողմից կատարված Գառնիի Տրդատի տաճարի պեղումներին, արել է մի շարք հայտնություններ, եղել Մանի լավագույն աշակեցներից մեկը ու երամիշնորդությամբ և առաջարկությամբ ընդունվել Կայսերական հնագիտական ընկերության ինկալկան անդամ։

Գարեգին վրդ. Հովսեփյանը հետագայում Երևանին, Գերմանիա և Պոլսի գնապով, այսուելի մատունադարանների ձեռագրերից ընդօրինակել է բազմաթիվ մանրանկարներ, հրատարակել է մի շարք ուսումնասիրություններ թե՛ մամուլում և թե՛ առանձին գրքերում, որոնց թիվը հսկում է շուրջ 30-ի։

1920 թ. Հայաստանի համալսարանի բացման ժամանակ նշանակվում է ուսուցապետ հայ արվեստի և հնագիտության ամբիոնում։

Երջեւ է արտասահմանի բազմաթիվ հայ գաղութներում, ամեն տեղ աշակեցություն ցույց տվել հայ ժողովրդի մշակութային կազմակերպություններին և մամուլին։

1936 թ. ընտրվում է ամերիկահայոց առաջնորդ, այնաև հոգևոր, մշակութա-

իմ և հայրենակրական մեծ գործունեություն է ծավալում:

Հայրենական Մեծ պատերազմի օրերին համբանակություն է կատարել «Սաստինի Դաւիթ» Բրասայի կողմանը օգոստին մրաժամանակ բազմաքիչ դասակարգություններ կարդացել են մշակույթի և կյանքի շորջը:

Գարեգին արք. Հովհաննես բողոք է գիտական-հնագիտական մեծարժեք և մնայուն ժառանգություն՝ ծողովդական բանակություն, եկեղեցական-կրոնական, պատմական - բանակրական - մատենագրական բովանդակության հայ արվեստի ու մշակույթի տարբեր հարցերի շորջը:

1943 թ. ընտրվել է Անթիխան Մեծի Տաճան Կիլիկիի կաթողիկոս: Վահանանվել է 1952 թվին:

Տ. Գարեգին Հովհաննես կարողիկոսի հիմնական արիմին մի կարևոր մասը պահպանվում է և Մեսրոպ Մաշտոցի անվան մատենադարանում, մի մասը՝ Անթիխանի կաթողիկոսարանի դիվանատանը, իսկ մի փոքրիկ հատված Ե. Զարենցի անվան գրականության և արվեստի բանականում, իր անվան Գոնեում:

Թանգարանում է գտնվում նաև իր գրած համակեների մի մասը, որը հասցեագրել է հայ անվանի մտավորականեների, հայագետների, այդ թվում Կարապետ Կոստանդնական, Գյուտ քահանա Աղամանին, Գրիգոր Խալաբյանին, Արշակ Շոպանյանին և այլոց:

Այդ համակեները շոշափում են կարևոր խնդիրներ՝ կապված հոգեւոր, հայագիտական, ազգային և մշակութային հարցերի և մեծավառակ գիտնական եկեղեցականի բեղուն գործունեության հետ:

Սուրբ ընթերցողի ուշադրության ենք հանձնում անվանի գրականագետ-թեսադառնության, ազգային հասարակական գործիչ Արշակ Շոպանյանին հղած համակեների մի կարևոր ու գերակշռող մասը:

ԳՈՀԱՐ ԱԶՆԱՎՈՒՐՅԱՆ

1923, նոյեմբերի 16, <Էջմիածին>

Միրելի բարեկամ
ԱՐԾԱԿ ՉՈԲԱՆՅԱՆ

Դեպքից օգտվելով գրում եմ մի կարևոր խնդիր համար. Զեզ հայտնի է, որ իս աշխատությունները թե մանրանկարչության, թե նայ հնագրության և թե իշխանական տոնների պատմության շարք մնացել են առանց տպագրության. Բույս չկա, թե մե-

զանում հնարավորություն և միջոց կինքի արդարի հնատակոր ու մեծածախ գործեր տպագրելու: Եսկ ես ծերանու և և կազմության չ ընթաց և ուզ, պետք է նախոք մածել այդ մասին, որպեսզի երկարակայ աշխատանքներու մեջներուց մնան շնչնանան: Միակ միջոցն այն է, որ Եկոպա գաղ կարողանան, խոստացված գործուները ձեռք բերելու կամ նոր մեծանասեր գտնելու. համաստմ եմ, թե կիաջողի ինձ, եթե Եկոպայում հաջողվի ինձ դասախոսություններու ցուցարել այդ աշխատանքները հայ գաղութների և եկոպացիների առաջ: Խոսեցեր Գարիի Եֆ. Նորառությանի մեջ և, արդյոք հնարավոր չէ՝ ինձ համար առաջնորդի պաշտոն ստանալ և Լոնդոնի համակեր հովիլ լինել, որպեսզի Եկոպական կենտրոնում կարող լինեմ թե գիտական աշխատություններու լրացնել և թե պատրաստություն հանձնել: Համատում եմ, թե գաղութներին էլ օգտակար կինենան իս գործունեությամբ և բարոգներով, ճանապարհ եմ ընկերում Պատրոգրադ և վերջին բույն է ավելի մասքանանորեն գրել չեմ կարող: Մեր կարավարությունն էլ համականքով է վերաբերվում դեպի իս աշխատանքները, ուզ գիտեք, որ այժմ այրատ և կուրթապես վերածնության կարող Հայաստանը միջոց շնչի արդարի մեծածախան գործեր հրատարակելու:

Միրո ողջունիլ

Զեր ԳԱՐԵԳԻՆ, ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

Գրեցեր Էջմիածին

1924, դեկտ. 10, ս. Էջմիածին

Մեծարգություն

Ա. ՉՈԲԱՆՅԱՆՅԱՅԻՆ

Ա. Էջմիածինի Գերագոյն խորհրդարանը շնորհավորում է և օրինում Զեր գրական-հնարակական թերմանալոր և օգտաշառ գործունեության երկանու և հնգամյակը: Տասնակ տարիներից ի վեր Զեր միտրն ու գրիշը, խորս ու գործը նվիրել եր մեր ժողովի վերածնության գաղափարին: Զեր բանաստեղծական երկերով, ուսումնակրություններով, հրատարակություններով և թարգմանություններով կատարել եր մի բացառիկ և գնահատելի գործ, որ պատվու պասկ կարող է կազմել Զեր հականին: Դուք Զեր հմտալից հրատարակություններով և ուսումնակրություններով ոչ միայն մեր նոր գրականության և բանատեղծության հմտությունն եր համարանոցն եր հանդիսացել,

այլ և այն սակավմերից մեկը, որ խավարից և փոշիների տակից լուս աշխարհ է բերել և մատչելի դարձրել միջնադարյան մեր ստեղծագործության թանկագին գոհարները։ Սուրբ և խճանկար համարված մեր միջնադարը Զեր աշխատություններով դարձավ մեր գրականության ամենից գնահատելի էջերից մեկը և պարծաճը նաև օտար, քաղաքակիրթ ազգերի առաջ։ Զեր անդույ աշխատանքով և բարգմանություններով ծանոթացրիք և գնահատել տվիք Եվրոպական աշխարհին մեր ժողովրդական և գրական ստեղծագործության արդյունքները։

Թող օրինակի Զեր սիրտն ու հոգին, Զեր միտքն ու զգացմունքը, որ տասնակ տարիների ընթացքում նվիրված է եղան մեր ժողովրդի վերածնության և գեղեցկի ու ճշմարտի սպասարկության գործին։

ԳԵՐԱԳՈՒՅՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ԱՆԴԱՄՆԵՐ

Սեպտի արքեպիսկոպոս
Խորեն արքեպիսկոպոս
Բագրատ արքեպիսկոպոս
Գարեգին եպս. Հովհանիսյան
Զավեն եպիսկոպոս
Գյուղ եպիսկոպոս

1930, ապրիլի 15, Ն. Նախիջևան
Հարգելի՝ բարեկամ
Ա. ՉՈԲԱՆՅԱՆ,

Փետր. կեսերից բացակա էի թեմական գործերով Սովորա, Լենինգրադ գնալու պատճառով, ուստի և չկարողացա Հավու թառը վերջացնել։ Վերադարձից հետո էլ մասամբ հոգնած հովզերից, մասամբ գործերով ծանրաբեռնված, անկարող եմ գիտական աշխատանք կատարել, գրեթե մինչև ամսույ վերջը։ Հուսամ այդ պարտք կատարած կինեն մինչև մայիսի կեսերը և ուղարկած։

Սովոր նամակի հետ ուղարկում եմ Բարեգործական Միության մի դիմում, նպաստ խնդրելով գործերիս լրացման համար և մի նամակ Խորատունիսյան էֆ. անունով, կարող եք երկուսն էլ կարդալ, իրազեկ լինել և ըստ կարելվուն շտու փոստով կամ անձամբ հասցնել ըստ պատկանելաց, որովհետև հասցեները չգիտեմ։

Եթե երկրորդում Զեզ այն հանգամանքները, որ գրված են այնտեղ. եթե հաջողվի այդ նպաստը, արտասպառությունների դժվարություններն էլ ինքը ստիճան կհարթվի։ Զեզ շատ եմ խնդրում, որ Դուք էլ ըստ հնարավորության աշխատեք խնդրին դրական լուծումն տալ, որից շատ բան է կախված։ Եթե հաջողվի ինձ մասնակցել Լենինգրադի գործի ցուցահանդեսին, մեկ երկու գործին

տպագրությունը ակադեմիայի հաշվին ապահովված է, խոսուու եղած է շատ ազդեցիկ անձանց կողմից։

Հավուց թափ Ամենափրկչի մասին էր Ակադեմիայում արած զեկուցման նյութը, որին ներկա էին ականավոր ակադեմիկոսներ։

Եթե երեք տարվա ընթացքում կարողանա ինձ Բարեգործական նպաստ հասցնել, ոչ միայն կվերջացնեն գլխավոր գործերս, այն կուտուրական ահագին արժեք գումարած՝ լուսանկարներով, մանրանկարների գունագար պատճեններով և այլն. այնուհետև գործը ինքը յոր ճանապարհը կրանա։ Ես չեմ կարող հանդարտել, գործը հրատարակության տալ, եթե գիտեմ, թե այս կամ այն ինչ խնդիր կա չուսարանված, որ կարող է օգնել ամրողության լույսան։ միջագետական և սասանյան հոսանքների մասին մեզանում օրինակ, բավական նյութ ունիմ, բայց չեմ կարող գիտական խիդես հանգըստացնել, եթե գիտեմ, որ Սյունյաց երկրում Ծիծենավանքը կա, որ ամենամեծ և հնագույն բազիիկան պիտի լինի Հայաստանում, պատկերաբանդակներով և զարդարնանկներով, և ես հաստատ տեղեկություն և պայծառ գաղափար չունիմ այդ մասին։

Արտասահման գալս հաջողվեր էր, կկարողանայի համակրություն զարթեցնել դասախոսություններով և ցուցահանդեսներով, բայց այդ դուռը փակված եմ համարում. մանրանկարչական գործը պիտի աշխատեմ Լենինգրադում կարգավորել և այնտեղից տպագրության ուղարկել։ Այնտեղ կարող կիմեն նաև վերջին ժամանակի գիտական գրականություններ օգտվել, որին այժմ շատ քիչ եմ հաղորդակից, անկարող լինելով նույնիկ անհրաժեշտ գործերը Եվրոպայից բերել տալ։

Ծնորհակալությամբ կարդացի Զեր գրախանակը: «Մի էջ»-ը իրոք պատկերների կողմից շատ կատ է տպագրված: Խնդրում եմ շուտ պատասխան։

Սիրո ողջունեմ

Զեր ԳԱՐԵԳԻՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

Եթե դրական որոշում կիմի, հեռագրով, մի բառով հաղորդեցեք ինձ, որպեսզի պատրաստիմ Լենինգրադի համար։

1930, հունիսի 30, ս. Էջմիածին

Սիրելի՝ բարեկամ
Ա. ՉՈԲԱՆՅԱՆ,

Սաւացել եմ Զեր նամակը, կապված բարեգործական եղած դիմումի հետ. ստացել եմ և Մալեզյանի սիրալիր պաշտոնագիրը.

արտեղ և առանձին հույս չունի՛, եթե նախական իմացած լինե՛ի, կնանդրե՛ի շքը:

Ըստ ախոն՝ որ հնարավորություն չեմ ունենալ ժամանակա պահպակ արդյունավորել, ինչպես կարող էի նյուրական դյուրություն ունեցած դեպքուն: Հայունները շնորհմակալություն և մեծագու Գ. Էֆ. Նորատունելյանը յուր հոգացողության համար:

Կարողիկոսի մահվամբ Եջմիածին կանչվեց: որին և Լենինգրադի ցուցահանձնելին մասմակել հնարավոր չեր, եթե նյուրական դյուրություն է ունենայի: բայց առանձին ցուցահանձնես ևս կազմել կարելի կիմերը. Երիտածի արևելյան բաժնի վարիչ պրոֆ. Օրբելին ինձ վաստինցիք է այդ մասին, ենու յուր բաժնում դյուրացնել այդ գործը: Բերինից պետք է արդեն մասնանքարին ուղարկված լինին ակադեմիկ Մատին, թեն նորանից տեղեկություն չունի՞ ստացման մասին: Վրաց լուսավորության կոմիտարիատը Գերմանիայում ցուցահանձնելու է կազմակերպության վիրական արվեստի մասին. և անհատաբար կարող էի Լենինգրադում առանձին ցուցահանձնես կազմակերպել գիտական զելուցուներով, եթե նյուրական ամենաթերեւ դյուրություն ունենայի: Որոշ դժվարությունների վերա չեմ ուզում ծանրանա:

Չեզ ուղարկելիք աշխատանքը լիովին պատրաստ է, բայց պակասում են երեք կարունոր լուսանկար, որ մարտին պրոֆ. Օրբելին վերցրեց յուր համար նեզատիվները պատրաստելու, և մինչև այժմ նևս չեմ ստացել, թեն նաև եմ գրել նատուկ այդ մասին պիտի նեռագրեմ, եթե ապա երկու օրս էլ չստացա: Ունին այդ լուսանկարների նեզատիվները, բայց պահված են, բայսական ժամանակ և աշխատանք պիտի գործադրել գոտնելու և նոր արտապորտյուն կատարելու համար: Աշխատանքը մի թիվ մեծ դրու եկավ, բայց կարծում էի, մարդուր չպատրաստած. 110 մեծ երես և բարատիք չափ նկար, բայց գրեթե, ամբողջապես նորություն յուր արձանագրություններով և նեագիտական նյութերով. նվիրված է ակադեմիկ Մատին և պիտի է նաև առանձին գրքով հրատարակի: եթե մեծ կիմին «Անահիտ»-ի համար և նեարավորություն չեր ունենալ գրքով ևս հրատարակելու, կապահերեւ կիպարգաղթեմ, թե որ պիտի ուղարկեմ, Չեզ որիշ նորված կողարկեմ: Մանրամասնությունները նորվածի են:

Առաջմ ուղարկում եմ Չեզ մի փոքրիկ նորված. եթե Դուք, օր. Միքարիի Տեր-Ներսեսյանը կամ Հարեւոյանը կարողանար արձանագրած ինիդիք լուսաբներ, անձամբ ընտրության ներարկելով ժար Մաթեոսյանի

նեռագիրը և իմ նորվածի մետ կամ մետ հրատարակել «Անահիտ»-ի մեջ, շատ գոն կիմեմ:

Ըստով պաշտոնական բարի լուրեր կըստացին, Փարիզի նախոց Առաջնորդարանում կարողիկուական ընտրություն կարգադրությունների նկատմամբ, մեր կառավարությունն այս խնդրում միանգամայն կորրեկտ և բարյացակամ վերաբերմունք ցոյց տվավ, ներկայացուցիչ ուղարկեց ցավակցություն հայուններու կարողիկուի մահման առթիվ և որիշ դյուրությունները բաղնաց հավաքված պատզամակրունքի և հյուրերի կառավարության համար: Այժմ էլ յուր համաձայնությունն է հայուններ ազատ ընտրության, արտասահմանայն պատզամակրունքի գալստյան, ժողովի համար հշանակիած օրակարգի, ընտրության մետ կապված խնդիրների լուսաբնության համար թերը հրատարակելու, արտասահմանայն թերթեր ստանալու և այլն, որով մեր դժվարին գործը որոշ չափով դյուրակում է: Հանգույցակ կարողիկոսի կողմից հաստավված եկեղեցական սահմանադրության թերթության համաձայն, ընտրությունը Գերագույն Հոգևոր խորինի կողմից նշանակված է նույտ. 26-ին, նույս ունինք, որ ժամանակը միանգամայն բավարար պիտի լինի համապատրաստական բորբ աշխատանքը կատարելու և պատզամակրունքը ընտրելու համար: պատզամակրունքը կողարկիսի Խորինի պիտի մեծ ժիմարարության մեջ: Հոյս ունինք, թե զգաստության և գործնական իմաստության նորին իշխող պիտի լինի Եջմիածնում գումարվելիք մեծ ժողովի մեջ և կարող պիտի լինինք ընտրել մեր նիւճավոր սրբազնա Աթոռի համար արժանագրություններու պարուակալ:

Արմենակ Սագրգյանի նորվածներն ստացել են շնորհակարությամբ, բայց ես կարծում էի, թե նեարավոր կիմին ամրոշական աշխատությունն ստանալ, որ մեր և պարսկական մանրանկարչության փոխազդեցության խնդրի լուսաբնության համար կարող էր օգտակար լինել: Կաշխատեմ օգտվիլ Հայության մատենադարանին ուղարկած օրինակից:

Մինչև նորիսի 20-ը ապառել եմ. ապա կարծ ժամանակով նախիջևան կերթամ իմ թեմի ընտրությունները դեկալիարելու հա-

մար. պատասխանն այնուեղ կարող եք ուղարկել:

Սիրո ողջույններով

Զեր ԳԱՐԵԳԻՆ ԱՐՔԵՊՈՒՍԿՈՂՈՍ

1982, դեկտ. 6, ս. Էջմիածին

Հարգելի բարեկամ

Ա. ՉՈԲԱՆՅԱՆ

Սեր տեսակցության հետևյալ օրը կամեցամ դարձյալ տեսնվել Ձեզ հետ, երկու անգամ թանգարան եկա, բայց Դուք չկայիք: Ձեզ հետ առիթ ունեցա խոսելու, բայց, գուցեն, Ձեր հիշողությունից վրիպած լինի Հսմերանի հնձ ուղարկած ճանապարհածախսի համար. Ես 400 դրամի փոխարժեքն ստացել եմ մեր Միության դրամներով, դոլարը 1 բուրլի 96 կոպեկ: Այդ գումարից վեց հարյուր բուրլին տվել եմ վաճին, երբ կարիք ուներ, իսկ գանձարանում ոչ մի կոպեկ, ստացագիրներոն էլ ինձ մոտ են, մնում է 184 բուրլին: Այս մասին գրել եի տ. Վուաշապուհ Եպիսկոպոսին, բայց պատասխան չստացա: Կանոնում հասկացնեք իրեն գործի հույսունը:

Սենեկերիմ Տեր-Հակոբյանին հայտնեցի Ձեր հանձնարարության մասին, բայց չեմ կարծում, թե կարողանա կատարել. Եթե հիշել կարող եք, գրեցեք ինձ, ազատ ժամանակ կգրեմ և կուղարկեմ:

Հուսամ, թե Հայաստանից տանում եք լավագույն տպավորություններ, հարուստ տեղեկություններով: Հավատում եմ, որ նա մի պիտի դառնա մեր ժողովրդի ամբողջության վերածնության՝ հոգևոր-գեղարվեստական ստեղծագործող ժողովուրդը դառնալու, ինչպես մեր նախնիքն են եղել:

Ձեզ տեսնելու կրկին առիթը, երևի, չեմ ունենալ. բարի ճանապարհ եմ մաղթում Ձեզ և երկար տարիներ արդյունավոր Ձեր բարձր կոչման գործունեության մեջ, ինչպես մինչև այժմ:

Եղբայրական սիրով

Ձեր ԳԱՐԵԳԻՆ ԱՐՔԵՊՈՒՍԿՈՂՈՍ

1983, մարտի 28, ս. Էջմիածին

ԱՐԾԱԿ ՉՈԲԱՆՅԱՆՑԻՆ

Փարիզում

Սիրելի բարեկամ, Ձեր պատվական ճամանակը հունվարի 23-ին գրված, ստացել եմ ժամանակին, բայց, տարաբարդաբար չեմ կարողացել անմիջապես պատասխանել:

Նկարազարդ կոնդակի մասին գեկուցի ս. Հայրապետին, կատարել տվեք ինչ որ պետք է իմ ցուցումների համաձայն, մի ճաշկավոր բան պատրաստելու, և ուղարկեցեք հաշիվը. մենք հարկավորը կկարգադրենք, ոչ բարեգործականն և ոչ եկանցու վարչության նեղություն պատճառելու կարիք չկա առաջմ: Հուսամ, թե չեք մոռացել, որ երեք տեսակ պիտի տպագովի, մեծ, միջակ և փոքր չափերով, լուրաքանչյուրից հինգ-հինգ հարյուրական: Եթե մեծերը շտու հասնեին, և անդրանիկ օրինության կոնդակը կարողանայինք դորա վերա տպել տաև, շատ գոհ կմնայինք: Ի դեպ, կոնդակը վաղոց պատրաստ է, բայց մինչև այժմ ուշացել է տեխնիքական պատճառով. Եթե այս հապաղումը վերջավորվի, իհարկե, առանց շատ ուշանալու, ճաշակավոր զարդարությամբ, կմոռանաք մինչև այժմ ուշանալու սրտնեղությունը:

Վեհին գեկուցել եմ նաև Մայիսայանի թոռան մասին. հարկավորը կարգադրված է. ի սրտե ուրախ կինի ս. Հայրապետը, ինչպես և մենք, եթե երեխայից սպասվածը իրականություն դառնա հուրախություն ոչ միայն մերձավորների, այլ և արվեստի բոլոր բարեկամների: Բայց շատ զգովազ պիտի վարկել երեխայի հետ, որ բուն և մեծ թոփշքներով զգարգանա, այլ աստիճանաբար, մարմնական աճեցողության համեմատ:

Կարդացել եմ Տ. Հակոբյանի մոտ Ձեր նամակի այն մասերը, ինչ վերաբերում են Աղեքանդրի վարքի նկարներին, Ակինյանի արտագրած Քոչակյան տաղաշարքներին և Մարիամի լուսանկարներին. Վերջինը պատրաստ է, ինդրում է միայն շտապեցնել մեքնայի առաքումը: Կինոֆիլմով, լուստղկումի հասցեով, Տ. Տեր-Հակոբյանին հասցենելու, անհատական: Ես ինք Ակինյանի արտագրությունների համար օգտակար լինել կարող չեմ, բայց, եթե հնարավոր չեղակ ստանալ, հայտնեցեք ինձ տեղերը, ես կարտագրեմ կամ կլուսանկարեմ Ձեզ համար. Եղանակը և Աղեքանդրի վարքի պատկերների համար, եթե օրթոնիրումատիկ լավ պահպեն և համապատասխան թուղթ գտնել կարողանամ:

Գուասնի անվան շուրջն ստեղծված աղմուկը շատ է անհամ. գերագույն խորհուրդը կամեցել է կրոնական ժողովի կատարած սխալի հետևանքով ստեղծված դժվար կացությունից ազատել երան, իսկ այնուղե նըստածներից ունաք առանց հասկանալու, պրիատիթի խնդիր դարձրին և բարձունքից ձյան գունդը գլորեցին, որ յուր հետզինեւ հավելումներով, զգվելի կերպարանք է ըն-

դրանում: Այս, մեր գործիշներից շատերին և լրագրության շատ է պակասում զգայության և գգնության ողին: Գոյն ստիլված կիմքներ այդ զգելի պատմության հաճախանընթերի բացառապես բացառությամբ ևս զրայիլ:

Ս. Հայրապետը և ամենը առողջ ենք, և աշխատում ենք նետքնեան կանոնակորություն մոցնել գործերի մեջ:

Սիրո ողջովներով՝

Զեր ԳԱՐԵԳԻՆ ԱՐՔԵՊԵԿՈՂՈՂՈՍ

Հ. Գ.—Զատկի տոների առիջ գնում եմ նախիջևան, բայց ապրիլի վերջերին այս-տեղ կիմքներ և կաշխատում մայիսի ընթացքն մի նորված հասցնել «Անամիտո»-ի համար: Ինձ ուղարկելիք օրինակը նախիջևան ողարկեցեր, Աբելյանի հասցեով: Կյանքերի հետամուռ լիներ իմ բանակարների ստացման մասին:

1934, օգոստոսի 22, Էջմիածին

Սիրելի բարեկամ,

Ա. Չորաբյան

Զեր վերջին երկու համակը, վերջինը Գեղագիտության ծրաբի մեջ, ստացել եմ, ինչպես տեսնում եք դեռ այսուղ եմ և այսօր էլ չգիտեմ հաստատ, թե ե՞րբ պիտի մասնակարի ընկնեմ, թեպես բայց երևությին ոչ ոչ: Համենայն դեպք լավ եմ համարում ու-

ղարկել Ձեզ Քոչարյան կամ նամենատեղ այն նորբերը, որոնք իմ նկատողության տեսարակեների մեջ նշանակած ունեն: Անեթերինը զբաղված լինելով, չկարողացավ այդ կողմից օգտակար լինել: Աղեքասնդրի վարքի նաև բանակարների համար այս անզամ միշտ նաև չկարողացաւ, որովհետև բացակա է, բանի շաբաթ է, փակ է մատենադարանը արձակուրդի պատճառով: Զենագիրի նիշատականներն եւ մի առ մի արտնագրել և ուղարկել չեմ կարող, մատենադարանի փակ լինելու պատճառով. բայց եթե մինչև դուրս գալս չբացվեցավ, կարող եք օգտվել «Արարատ» 1919 իմ «Գրիգորի Աղքամարդի» հորվածից, այնուղ տեղեկություն կա այդ ձեռագրի նիշատակարների և ժամանակի մասին:

Ուղարկում եմ նաև մի նորիչած Եղիշե Թաղեալյանցի Էլոյոյների ցուցահանդեսի մասին, թեպես մասնագետ չեմ նորա արվեստի մեջ, բայց սկսու ո հարզանը դեպի Թաղեալյանցը ստիպեց ինձ գրել այդ փորձի գնահատականը. կարծում եմ, ցուցահանդեսի էլորդուն ո գնահատականը միայ չէ նաև կացված իմ կողմից:

Տ. Վուաշապուն եպիսկոպոսից նամակ չեմ ստացել:

Սիրո ողջովներով՝

Զեր ԳԱՐԵԳԻՆ ԱՐՔԵՊԵԿՈՂՈՂՈՍ
(Չարբունակելի)